

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 47Ek/668/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123258922
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martina Rusnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123258922.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: JUDr. Matúš Hrib, advokát, Tehelná 46, 085 01 Bardejov, IČO: 42 246 237, proti povinnému: A. B. C., nar: 14.2.1944, D. XXXX/XX, XXX XX E., o vymoženie príslušenstva pohľadávky, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Dušan Sopko, so sídlom exekútorského úradu Okružná 17, 059 21 Svit, IČO: 42 229 081, pod č. k. 353EX 527/23, o sťažnosti povinného proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/668/2023 zo dňa 30.01.2024, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/668/2023 zo dňa 30.01.2024 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručený súdu dňa 03.03.2023 domáhal od povinného vymoženia príslušenstva pohľadávky, a to na základe exekučného titulu - Uznesenie Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 9C/7/2019 zo dňa 22.09.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2022 a vykonateľnosť dňa 14.01.2022 (ďalej aj ako „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 02.06.2023 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: Mgr. Dušan Sopko, so sídlom exekútorského úradu Okružná 17, 059 21 Svit, IČO: 42 229 081, ktorý exekúciu vedie pod č. k. 353EX 527/23.

3. Uznesením sp. zn. 47Ek/668/2023 zo dňa 30.01.2024 vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (výrok II.). V odôvodnení uznesenia vyšší súdny úradník v podstate uviedol, povinný sa v značnej časti svojho návrhu vyjadroval k písarským chybám a zrejým nesprávnostiam obsiahnutým v Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 07.06.2023. Povinný tiež namietal vznik pohľadávky, ktorá bola oprávnenému priznaná exekučným titulom. Povinný ďalej namietal, že nepozná obsah návrhu na vykonanie exekúcie a poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko nimi nedisponuje. Povinný zároveň namietal vyčíslenie odmeny exekútora. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnil, čo v konečnom dôsledku povinný ani nenamietal, resp. opak netvrdil. Uznesenie Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 9C/7/2019 zo dňa 22.09.2021 nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2022 a vykonateľnosť dňa 14.01.2022. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo preto vydané na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, v súlade s § 45 ods. 1,2 a § 48 Exekučného poriadku, exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne. Exekučný súd pritom nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie. Povinný vo svojom návrhu namietal vznik pohľadávky oprávneného, t.j. účelne vynaložené trovy súdneho konania vedeného Okresným súdom Bardejov, sp. zn. 9C/7/2019 vo výške 151,06 Eur. Súd v exekučnom konaní tento povinným namietaný dôvod vyhodnotil ako okolnosť, ktorá nastala pred vznikom exekučného titulu, ktorý je podkladom pre výkon exekúcie v tomto exekučnom konaní. Predmetom návrhu na zastavenie

exekúcie môžu byť len skutočnosťou procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý sa stal podkladom pre exekúciu. Čo sa týkalo písárskych chýb a preklepov v Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 07.06.2023, vytýkaných zo strany povinného, tieto v žiadnom prípade nepredstavujú dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená a súdny exekútor mohol v tomto prípade vydať a povinnému doručiť opravné upovedomenie o začatí exekúcie, v ktorom by zistené písárske chyby odstránil. Súd má za preukázané, že Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 07.06.2023 obsahuje všetky náležitosti podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku, pričom súdny exekútor správne a v súlade s príslušnými ustanoveniami Vyhľadávky informoval povinného v Upovedomení o začatí exekúcie o výške trov, jednak pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie, a jednak o výške trov po uplynutí tejto 15 dňovej lehoty ak by si povinný vymáhanú povinnosť v tejto lehote nesplnil. Keďže povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistoval ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný a zamietol ho.

4. Proti výroku I. uznesenia podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej vytýkal písárske chyby napadnutého uznesenia (bodky, údajne chýbajúce slová a pod.), menil štylizáciu viet, uvádzal podľa povinného vhodnejšie slovné spojenia. Povinný argumentoval tiež tým, že nepozná obsah poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie, a žiada ich doručiť. Povinný opätovne argumentoval tvrdeniami týkajúcimi sa základného konania (chýbajúci podpis na „Zázname o rokovaní s klientom“...). Záverom povinný žiadal napadnuté uznesenie zrušiť.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak logicky za nedôvodnú. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý zároveň aj dostatočným spôsobom právne odôvodnil. Vyšší súdny úradník sa v napadnutom uznesení riadne vysporiadal so všetkými relevantnými argumentmi povinného uvádzanými v návrhu na zastavenie exekúcie. Takýto postup súdu má oporu v právnych predpisoch a bol odôvodnený do tej miery, ktorá postačuje na záver o ústavnej konformite napadnutého uznesenia. Sudca sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a v podrobnostiach naň odkazuje. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 6 odôvodnenia tohto rozhodnutia, s poukazom na nesúhlas povinného prezentovaný v sťažnosti a k zvýrazneniu správnosti napádaného rozhodnutia, sudca nad rámec zákona (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku) dodáva:

13. Súd konajúc sudcom uvádza, že vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že tento nepreukázal žiaden zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Povinný v podanom návrhu na zastavenie exekúcie namietal najmä písárskymi chybami napadnutého uznesenia. Aj prípadné písárske chyby napadnutého uznesenia (chýbajúca bodka a pod.) nespôsobujú vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka a nie sú

zákonným dôvodom pre zastavenie exekúcie. Námietky, ktoré povinný označil ako dôvody na zastavenie exekúcie, týkajúce sa postupu Okresného súdu Bardejov, sudca (tak ako aj vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení) uvádza, že tieto mohli a mali byť predložené povinným najneskôr v základnom konaní, exekučný súd im preto v tomto štádiu konania (vo vykonávacom konaní) nemôže pripísať žiadnu relevanciu. Súd opätovne uvádza, že exekúcia sa vedie na podklade exekučného titulu, ktorý súd preskúmal po formálnej a materiálnej stránke a je spôsobilým a vykonateľným exekučným titulom, ktorý dosiaľ nebol zrušený alebo zmenený. Súdu do dňa rozhodnutia o sťažnosti povinného nebol predložený žiaden dôkaz preukazujúci zrušenie exekučného titulu. Exekučný súd tiež konštatuje, že nie je v jeho právomoci preskúmavať priebeh konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas, s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Čo sa týka opätovnej argumentácie povinného súvisiacej s konaním pred vydaním exekučného titulu, sudca k uvedenému poznamenáva, že vymáhané rozhodnutie sa nadobudnutím právoplatnosti stalo pre strany záväzným a založilo tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, čiže exekučný súd už nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, ani nenahrádza orgán v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti, ale je exekučným titulom viazaný a musí z neho vychádzať. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia súdu v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný.

14. K povinným namietanému nedoručeniu poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie súd uvádza, že poverenia na vykonanie exekúcie je individuálnym právno-aplikačným aktom adresovaným súdnemu exekútorovi. Ide o procesný úkon exekučného súdu adresovaný súdnemu exekútorovi, na základne ktorého môže súdny exekútor začať vykonávať exekúciu. Poverenie na vykonanie exekúcie sa nedoručuje ani oprávnenému, ani povinnému. Po doručení poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, súdny exekútor upovedomí povinného (aj oprávneného) o začatí exekúcie (ust. § 61 Exekučného poriadku), čo súdny exekútor aj preukázateľne urobil, keďže súčasťou súdneho spisu je aj doručka preukazujúca doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému do vlastných rúk, a to dňa 14.06.2023. Predmetné upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 07.06.2023 pritom obsahuje všetky zákonné náležitosti uvedené v § 61a Exekučného poriadku. Zároveň tak ako v napadnutom uznesení uviedol aj vyšší súdny úradník, súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie správne vyčíslil trovy exekúcie dvomi sumami, a to pre prípad splnenia celej vymáhanej povinnosti povinného do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (trovy exekúcie sú nižšie) a po uplynutí tejto lehoty.

15. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúma v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami povinného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti povinného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005).

16. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie vyššieho súdneho úradníka je vecne správne a zo sťažnosti povinného nevyplývajú žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť toto uznesenie zrušené alebo zmenené, súd sťažnosť povinného proti výroku I. uznesenia sp. zn. 47Ek/668/2023 zo dňa 30.01.2024 podľa § 250 ods. 1 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

17. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže neboli účastníkmi konania uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§